

МОТИВИ: След съвкупна преценка на събрания и проверен в съдебно заседание доказателствен материал по делото, съдът прие за установено следното:

Подсъдимият ** И. С. Д. постъпил на служба в Българската армия на *** г. и заемал длъжността „***“ във в. ф. *** - В., като бил взет в разпореждане по специален щат № ** - до издаване или отказ от издаване на разрешение за достъп до класифицирана информация. Проявявал безотговорност и недисциплинираност, като закъснявал за явяване на работа. Показвал липса на мотивация за изпълнение на служебните си задължения. Не спазвал етичните норми и правила за поведение на военнослужещите при комуникация с по-старши по звание. Поради неявяване на служебното си място без уважителни причини, на ***г. му било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ от командира на в. ф. *** – В. Не е бил поощряван. По народност българин, с българско гражданство, със средно образование. Неженен. Осъждан с Присъда № 97/08.12.2004 г.на РС – Т., в сила от 24.12.2004 г. за извършено престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3 и чл. 55, ал. 1, т. 2, б „б“ от НК, с наложено наказание „обществено порицание“, изпълнено чрез публикация във вестник „Знаме“. Реабилитиран по право на основание чл. 86, ал. 1, т. 3 от НК към 14.01.2006 г. Не е бил освобождаван от наказателна отговорност с налагане административно наказание по реда на чл. 78а от НК.

На ***г. *** И. Д. бил назначен във в. ф. **** –В. Непосредствен началник на *** бил ****П.С. Г. След назначението, *** Д. започнал обучение по устройството на кораба, на който следвало да служи за срок от три месеца. През този период от време на военнослужещите им били възлагани най-основните задачи - да научат устройството на кораба, да участват в извършването на оборки и поддръжка на реда, и чистотата на зачисления му район. Съгласно Заповед № РД –**** от *** г. на Командира на военно формирование ****- В. служебното време в.ф *** - В. за календарната *** г., е от *** часа до *** часа и обедна почивка от ***часа до * ***часа.

На **** г. подсъдимият **** Д. не се явил на работа в *** във военното формирование. Непосредственият му началник **** П. Г. многократно се обаждал на личния телефон на военнослужещия, но мобилният оператор го информирал, че телефонът на абоната е извън обхват или е изключен. Същият ден около *** ч., *** Д. се обадил на**** Г. и заявил, че нямал желание да служи на кораба, поради битови причини. *** Г. уведомил военнослужещия, че трябвало да дойде до формирането и да подпише документите за напускане.

На следващия ден ... г. ***отново не се явил на работа в***** часа във военното формирование, като същият не си вдигал мобилния телефон при опитите на *** Г. да се свърже с него и до края на работния ден отсъствал от

военното формиране.

Поради това, че военнослужещият не се явил 48 часа без основателна причина на служба, със заповед на командира на военното формиране *** - В.№ РД-*****, била извършена служебна проверка, която приключи на***** г. с предложение на военнослужещия да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

На *** г.****Д. отново не се явил на работното си място в ***часа, поради което, ****Г. му изпратил съобщение на мобилния телефон, да се яви във формирането. Военнослужещия *** Д. отговорил със съобщение, че нямало как да дойде на работа, тъй като се намирал „на Балкана“. До края на работния ден подсъдимият не се явил във военното формиране.

На ***** г., в *** часа подсъдимият Д. отново не се явил на работа във военното формиране. *** Г. получил разпореждане от командира на дивизиона***Б. В., да връчи за запознаване протокол от служебната проверка на ***. Д.. До края на работния ден подсъдимият не се явил във формирането. През деня ****Г., се свързал по мобилния телефон с****Д., който му заявил, че се намирал извън града. Командира на дивизиона разпоредил *****Г., заедно с *** С.А. и ***С. Д. да посетят адреса на бившия военнослужещ, находящ се в гр. В., на ул. „****“ № **, ет. **, ап. **. На адреса била установена възрастна жена, която се представила за баба на ** Д.. Тя заявила, че военнослужещият не живеел там от 13 години и се е преместил в ж-к „****“ в гр.В., но не знаела точния адрес.

На *** г. в първия работен ден на седмицата, командирът на в.ф. *** - В. издал заповед, с която наложил дисциплинарно наказание „уволнение“ на ** И. С. Д.. На същата дата ****. Д. се явил във формирането около *** часа, като се запознал с протокола от извършената служебната проверка и се запознал със заповедта на командира на в. ф. **** - В., с която му било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Подсъдимият Д. немал възражения, като отново заявил, че искал да служи в охранителен взвод и че битовите условия на кораба не отговаряли на очакванията му - било мръсно, мизерно, немало вода, сапун и храна.

Съгласно заповед на командира на в. ф. -**** - В. № РД-***** г. на основание чл. 244, т. 7, чл. 245, ал. 1, т. 5 - „неявяване на работа без уважителни причини в два последователни работни дни“ било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на ****И. Д., като бил определен тридневен срок за сдаване на длъжността. Военнослужещият бил отчислен от списъчния състав на в. ф. ***- В. считано от *** г., съгласно заповед на командира на в. ф. **** -В. № ЛС-*** г.

С деянието си ****. И. С. Д. от обективна и субективна страна е осъществил състав на умишлен военно престъпление по чл. 385 пр. 1 вр. чл. 26 ал.1 от НК, тъй като за периода от*** ч.,до ** ч., на *** г., от ****ч. до ***ч., на ****г., от ****ч. до *****ч., на *** г., и от 07.30ч., до ***ч., на **** г. при условията на продължавано престъпление отказал да изпълнява

задълженията си по военна служба във военно формирование -**** гр. В..

В разпоредително заседание по делото подсъдимият ***Д. и неговия защитник изразиха желание делото да се разгледа по реда на глава двадесет и седма от НПК. При предварителното изслушване подсъдимият призна изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласи да не се събират доказателства за тези факти. Разпит на подсъдимият не беше проведен, като на основание чл. 373, ал.3 от НПК, съдът приема за установени обстоятелствата изложени в обвинителния акт, въз основа на направеното самопризнание и на доказателствата, събрани в хода на досъдебното производство, които го подкрепят. В показанията си свидетелите *** Г., *** П. И.,**** Ц., са категорични, че *** Д. не се явявал на работа, като пред тях е заявил, че не желае да служи. Отсъствието на подсъдимия от военното формирование и отказа му да изпълнява задълженията си по военна служба във военното формирование на посочените по горе дати се установява както от показанията на тези свидетели така и от извършената служебна проверка.

Срещу подсъдимият Д. в хода на досъдебното производство е повдигнато и предявено обвинение по чл. 381 от НК, като в съда е внесен обвинителен акт със същата правна квалификация, за това че подсъдимият за периода от 07.30 ч. на *** г. до 16.00 ч. на *** г. включително, се отклонил от военна служба във в. ф. *** – В.за повече от три денонощия, общо за четири денонощия.

Съдът, счита че в конкретния случай се касае не за отклонение от военна служба, а за отказ от изпълнение на задължения по военна служба. Това е така, тъй като в конкретния случай подсъдимия ***Д. е кадрови военнослужещ и изпълнява задълженията си по определено със заповед служебно време от 07.30 ч. до 16.00 ч., а не в рамките на денонощия. Установено е безспорно, че подсъдимият е заявил пред свидетелите по делото, че не желае да изпълнява служебните си задължения, които му налага военната служба поради, което и не се явявал на работа във военното формирование. По този начин подсъдимият е демонстрирал нежеланието си да служи и е отказал да изпълнява задълженията си по военна служба. По изложените съображения при така установената фактическа обстановка, съдът преквалифицира деянието в такова по чл. 385 пр. 1 вр. чл. 26 от НК, като съдът призна подсъдимият за невинен по чл. 381 пр. 1 от НК и го оправда по това обвинение.

При определяне вида и размера на наложеното наказание съдът прецени, че в конкретния случай не са налице предпоставките предвидени в чл. 55 от НК, с оглед съдебното минало на подсъдимия, характеристикните му данни и продължителния период на неизпълнение на служебните задължения, поради което и на основание чл. 385 пр.1 вр. чл. 26 и чл. 54 от НК, наложи на подсъдимия наказание една година „Лишаване от свобода“.

Съобразявайки разпоредбата на чл. 58 а от НК вр. чл. 373, ал.2 НПК,

съдът намали така определеното наказание „Лишаване от свобода,, с 1/3, като наложи на подсъдимия б. м-с Д. наказание „Лишаване от свобода“ в размер на осем месеца. По този начин ще бъдат изпълнени целите на чл. 36 от НК.

Имайки предвид младата възраст на подсъдимия и направеното самопризнание, съдът на основание чл. 66 ал. 1 от НК, отложи изпълнението на наложеното наказание „Лишаване от свобода“ с изпитателен срок от три години, считано от влизането на присъдата в сила.

Причини за извършване на деянието - занижено чувство за отговорност, недостатъчната лична дисциплина и неразбиране на основните военски задължения на военнослужещите от редовия състав на Българската армия.

Мотивите се написаха днес 11.07.2023 година.

ВОЕНЕН СЪДИЯ: полк.